

[Valdemar Sørensen.]

er rigtigt, at de kommunale Prisudvalg vælges blandt Byraadsmedlemmerne, som jo har meget andet at gøre, eller om det ikke var nok saa rigtigt at lade dem vælge blandt Folk uden for Byraadet.

Der knytter sig altsaa hertil en Del Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende meget gerne vil have klaret under en Udvalgsbehandling, og jeg er taknemmelig for, at en saadan er blevet adviseret.

Som Forholdene ligger med denne Offentliggørelse af Priser og Kontrol med dem, synes jeg, at det, man maa tilstræbe, er et saa effektivt Kontrolsystem som muligt, og jeg kunde ogsaa have Lyst til paa nogle Punkter at gaa saa langt, som man fra visse Sider i Offentligheden har foreslaaet, navnlig kunde jeg ønske undersøgt, om det ikke var rigtigst her i Hovedstaden og ogsaa i de andre større Byer at henvise disse Sager til en særlig Byretsdomstol. Hvis man vil have Sagerne bedømt ud fra en tilstrækkelig Erfaring om, hvad der foregaar, har det sin store Fordel, at de retsligt set altid bliver lagt i de samme Hænder. Ogsaa dette Spørgsmaal beder jeg om, at man vil overveje.

Saa er der endelig et Spørgsmaal til i Forbindelse hermed, som jeg gerne vil have Lov til at rejse. Det er efter min Formening et meget naturligt Spørgsmaal, som endnu ikke er behandlet af Loven. I hele dette System, hvorved man kontrollerer Priserne og anholder de Priser, som findes at være for høje, savner jeg mellem Lovgivningens Straffebestemmelser, om hvilke jeg ikke skal sige andet, end at de er strænge, men naturlige, den simple almindelige Bestemmelse, at de Penge, man har faaet for meget, skal betaales tilbage. En saadan Bestemmelse vilde jeg synes var ganske simpel og naturlig. Alle, som er inde under disse Forhold, handlende som Forbrugere, vil være tjent med, at dette Forhold klares paa den helt naturlige Maade.

Naar man nu har faaet ændret disse Forhold og maaske ogsaa andre, som jeg ikke har omtalt, bliver det afgørende til syvende og sidst, om man har sat den Myndighed, der skal haandhæve Bestemmelserne, Priskontrolraadet, i Stand til at gøre det i den Udstrækning, som man fra Lovgivningsmagtens og Offentlighedens Side vil finde naturlig. Og her tror jeg, der mangler en Ting, noget, man ikke ret vel kan sætte ind i Loven, og det er det, at der bør gives Priskontrolraadet en stærk Ledelse. For bortset fra alle Lovbestemmelserne vil man nok kunne sige, at det, med de Skrøbelig-

heder, der har hæftet ved Lovgivningen om Prisdannelsen, kunde være gaaet ikke saa lidt bedre, hvis Priskontrolraadet havde været under en stærk, samfundsmæssigt betonet Ledelse. Det har Raadet desværre ikke været, og jeg maa erkende, at jeg under de foreliggende Omstændigheder betragter dette Spørgsmaal næsten som det vigtigste. Saaledes som Priskontrollen og Prisreguleringen foregaar, med den mægtige Indsats, der gøres af Erhvervslivet gennem alle de forskellige Udvalg og Raad, tror jeg, at hvis man skal have et virkeligt Resultat, skal have etableret et virkeligt Tillidsforhold mellem Befolkningen og Priskontrolraadet og de priskontrollerende Myndigheder, kræves der en Ledelse af Priskontrolraadet, om hvilken man ved, at den altid er i Stand til og altid vil tage de samfundsmæssigt betonedede Hensyn, det drejer sig om. Dette gælder naturligvis ikke alene Hensynet til Forbrugerne, men ogsaa Hensynet til den anden Part i Forholdet, de erhvervsdrivende og de handlende: Jeg giver det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fuldt ud Ret i, at som Forholdene udvikler sig, nærmer vi os det Tidspunkt, hvor det for Erhvervslivets hele Stilling og Økonomi bliver et Spørgsmaal, om Reguleringen af Priserne foretages med en naturlig Hensyntagen ogsaa til den Side. Og det tror jeg heller ikke kan gøres, medmindre man fra hele Offentlighedens og Forbrugets Side har en Forvisning om, at Ledelsen af Priskontrolraadet og Prisreguleringen er saa stærk og uafhængig, at den er i Stand til at tage de nødvendige Hensyn til begge Sider.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i et Udvalg.

Hartel: Af det her foreliggende Lovforslag om Ændring af Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 om Priser kan jeg ikke faa andet Indtryk, end at den højtærede Handelsminister og Regeringen nu i — kan man vel godt kalde det — ret rigoristiske Straffebestemmelser ser den eneste Udvej til at holde Leveomkostningerne nede. Stort set indeholder Lovforslaget ikke meget andet end de nye Straffebestemmelser.

Ved første Behandling den 22. Maj 1940 af Forslag til Lov om Priser m. v. udtalte jeg, at jeg og min Gruppe var af den Mening, at Loven kun vilde blive, hvad jeg dengang kaldte en Skueret, ligesom Loven af 8. Maj 1937 havde været det, idet der faktisk ikke var sket noget effektivt over for de ca. 500 Prisaftaler, som er registreret af Priskontrolraadet, og som for største Partens